

[Indenrigsministeren]

velse, tilkendegiver denne en entydig holdning fra tilsynsmyndigheden over for klager over forurening fra Superfos A/S, Nørresundby.«

Tilsynsrådet har ved skrivelse af 30. maj 1985 anmodet Ålborg byråd om en udtalelse.

Byrådet har derefter i skrivelse af 29. august 1985 afgivet følgende udtalelse:

»Byrådet kan oplyse, at Ålborg kommune ved kommunesammenlægningen i 1970 overtog den pågældende ejendom fra Nørresundby kommune. Bygningerne er opført i 1954, og i den forbindelse aftalte Superfos A/S og Nørresundby kommune at lade tinglyse en deklaration med en oplysningspligt over for de lejere, der bor i ejendommen, da den nære beliggenhed til fabrikken kunne afstedkomme enkelte gener og ulemper.

I henhold til oplysningspligten har alle lejere rutinemæssigt fået en påtegning i deres lejekontrakter. Der er hos kommunens ejendomsadministration benyttet standardlejekontrakter, som i en lang årrække ikke har været særligt overvejet for så vidt angår dette punkt.

Ålborg byråds funktion som tilsynsmyndighed i henhold til miljøbeskyttelsesloven varetages og administreres af andre afdelinger i kommunen end den, der udlejer kommunens ejendomme. I disse afdelinger har man ikke været bekendt med eksistensen af deklarationen og påtegningen herom i lejekontrakterne, før sagen blev taget op i foråret 1985.

Efter at være blevet opmærksom på bestemmelsen rejste kommunen spørgsmålet over for Superfos A/S om afløsning af bestemmelsen, og der blev henholdsvis den 24. juni og den 3. juli 1985 af begge parter underskrevet et dokument om afløsning af punkter i deklarationen, som er fremsendt til tinglysningskontoret. Kopi af dette afløsningsdokument er vedlagt.

Kommunen har herved blandt andet lagt til grund, at servitutens ordlyd om, at ejeren forpligter sig til ikke at fremføre klager, er fortrængt af den senere miljøbeskyttelseslov og således er uden betydning.

Bestemmelserne er i øvrigt også efter kommunens opfattelse fortrængt af den nuværende lejelov, som ikke kan fraviges til lejernes ugunst.

Som det fremgår af det ovenfor anførte, har de pågældende servitutbestemmelser væ-

ret helt uden indflydelse på kommunens administration af miljølovgivningen og formodentlig uden betydning for lejernes retsbeskyttelse. De er endvidere nu begæret slettet, og de anførte bestemmelser vil derfor udgå af lejekontrakten.

Udskrift af byrådets beslutningsprotokol for mødet den 26. august 1985 samt de modtagne sagsakter fra tilsynsrådet vedlægges tillige med en udtalelse fra byrådsmedlem V. A. Jakobsen.«

Den nævnte udtalelse fra byrådsmedlem V. A. Jakobsen har følgende ordlyd:

»Stemmer imod svaret til tilsynsrådet:

»Ihvorvel deklarationen har vist sig uden praktisk betydning, finder undertegnede det dog betænkeligt, at kommunen, som sket er – uden at korrespondancen dog er vedlagt – ensidigt øver pres på en industrivirksomhed for at få denne til at fragå tidligere gensidige aftaler.««

De punkter i den ovennævnte deklaration, der er enighed mellem kommunen og Superfos om at afløse, er sålydende:

»Afsnit 1: »Nørresundby byråd på Nørresundby kommunes vegne forpligter herved kommunen og efterfølgende ejere af ejendommen matr.nr. 2 af Nørresundby Købstads markjorder til ingen sinde at fremføre klager over eller kræve erstatning af A/S Dansk Svovlsyre- og Superphosphat-Fabrik i anledning af ulemper fra selskabets fabrik i Nørresundby inden for dens nuværende virksomhedsområder.«

Afsnit 2: »Kommunen forpligter sig endvidere til ved udlejningen af lejligheder i den ejendom, der agtes opført på sportspladsen, i lejekontrakterne at indsætte, at lejerne er bekendt med, at der eventuelt kan opstå ulemper ved beboelse så tæt ved fabrikken.««

Tilsynsrådets overvejelser og udtalelse

Sagen blev behandlet i tilsynsrådets møde den 13. september 1985, hvor rådet vedtog at udtale følgende:

Rådet har ved sine overvejelser lagt til grund, at spørgsmålet om »en kommunalbestyrelses habilitet« foreligger i tilfælde, hvor